

[Rytter.]

Tid til at fordøje disse Love, og jeg kan føje til, at det gælder ikke blot Domstolene, men ogsaa Befolkningen og alle Embedsmænd. Ja, selv den højtærede Justitsminister er jo ikke altid klar over, hvad den nye Straffelov i Virkeligheden hjemler. Jeg skal i denne Forbindelse blot nævne de saakaldte Urolove, for en hel Del af de Forhold, de omfatter, vilde kunne rammes efter Straffeloven. (Justitsministeren [Zahle]: Det er fuldkommen forkert.) Jeg glæder mig til, at den højtærede Justitsminister til sin Tid vil begrunde denne Anskuelse. Foreløbig er altsaa dette mit Standpunkt.

Synspunktet var altsaa, at nu maatte vi se at blive færdige; vi kunde ikke blive ved Aar efter Aar at behandle de samme Spørgsmaal; Partierne var kede af disse Gengangere. Derfor betragtede vi det, tror jeg nok at turde sige, fra alle Partiers Side som en Selvfølge, at naar dette Lovforslag var blevet gennemført, saa var vi færdige. Hvis ikke det havde været Synspunktet, havde der ingen Grund været til at have hele den Strid her i Tinget for to Aar siden, thi saa kunde Ministeren blot have sagt: Alt, hvad vi kan blive enige om, tager jeg med Kyshaand, og naar jeg saa har faaet det, kommer jeg umiddelbart efter med et nyt Forslag. Det havde været det letteste Standpunkt, saa meget mere som vi fra Venistres Side havde tilbudt Ministeren, at han øjeblikkelig kunde faa alle de Bestemmelser, som var nødvendige af Hensyn til den nye Straffelov, og endvidere de Bestemmelser, om hvilke der var Enighed. Dem kunde Ministeren faa og faa gennemført hurtigt. Men den højtærede Minister stillede sig paa det Standpunkt, at han sagde: Nej, det vil jeg ikke have, nu vil jeg have en Lov, der er saaledes, at vi er færdige med dette, saa at jeg ikke skal komme igen Gang efter Gang.

Lad os nu se, hvordan det gik her i Landstinget og under Udvalgsbehandlingerne. I Folketingets Betænkning staar der: Det var fra alle Sider Forudsætningen for denne Revision, at man derved skulde undgaa de aarlige Revisionslove paa dette Omraade, hvorfor der ogsaa i Loven gaves Ministeren Bemyndigelse til at lade den reviderede Retsplejelov optrykke. Jeg kan fuldt ud slutte mig til disse Udtalelser i

Betænkningen, og jeg skal derefter referere, hvorledes Sagen er blevet behandlet her i Tinget. Den første Behandling fandt Sted i Landstinget den 6. Januar 1932. Der var saa mange Uoverensstemmelser mellem Partierne i Folketinget, at man her tvivlede paa, at man kunde naa et Resultat. Man behøver i den Forbindelse blot at se, hvad det ærede 9de tingvalgte Medlem (Lewinsky) udtalte. Han anførte, at Uoverensstemmelserne var meget store, og man skimtede, at han tvivlede om, at der kunde naas et Resultat. Udvalg blev nedsat, og jeg tror at turde sige, at alle vil indrømme, at vi var flittige i Udvalget. Allerede den 4. Marts indkaldtes Ændringsforslag, som skulde foreligge inden den 15. Marts, eventuelt den 18. Marts, idet vi ikke kunde naa til Enighed. Allerede den 17. Marts indkom disse Ændringsforslag, der var udarbejdet med Hjælp af Ministeriets Tillidsmand paa dette Omraade, men altsaa ud fra de forskellige Partiers Standpunkter. Paa det Tidspunkt saa det ud, som om vi ikke kunde komme nogen Vegne. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) henvendte sig saa underhaanden til det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) og mig og sagde: Skal vi ikke nedsætte et Underudvalg og prøve, om vi kan komme til Enighed? Da vi fra alle Sider var opfyldt af Iver for at naa et Resultat, gjorde vi det, som maaske er ukendt i et Ting, at vi underhaanden fik Tilslutning fra Udvalgets Medlemmer til Nedsættelse af et Underudvalg. Dette Underudvalg blev saa nedsat, og vi havde det første Møde den 19. Marts. Desværre skete der det, at det ærede 9de Medlem for 6te Kreds var forhindret — vistnok paa Grund af Sygdom — i at deltage i Udvalgs-mødet, og derfor var han ikke i Stand til, om jeg saa maa sige, at optræde som en Slags Mægler. Der naaedes derfor ikke noget Resultat, og vi var igen paa bar Bund. Det ærede 16de tingvalgte Medlem og jeg blev da enige om, at vi skulde gaa til vore Partier og faa disses Udtalelser om, hvad de vilde gaa med til og hvad ikke. Det fik vi, og den 8. April udsendtes vort Forslag, der var formuleret saaledes: Lovforslaget affattes saaledes: — og saa fulgte der, hvad vi fra vor Side vilde gaa med til.

Der var allerede indkaldt til Møde den